

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم با عرض سلام خدمت استاد عزیز جناب استاد در روایت مشهوری که شما هم بارها فرموده اید خداوند می فرماید اگر کسی به غیر من امید داشته باشد امیدش را نا امید می کنم و.... ولی ما می بینیم که در بسیاری موارد افراد در مسایل امیدشان اصلاً به خدا نیست مثلاً طرف برای خرید خانه یا ماشین امیدش به رفیقش است که در بانک است یا به رشوه هایی که می خواهد بدهد و می بینیم که هم به ماشین می رسد هم به خانه و بی شمار مواردی که می بینیم. اگر بفرمایید به فرجام نمی رسد و مانع تکامل او می شود این که معلوم است و اساساً بسیاری از اشخاص کاری به فرجام و تکامل ندارد بلکه می خواهند به خواسته های دنیایی برسند و می رسند و در قرآن هم که آمده است که کسی که دنیا بخواد از آن به او می دهیم پس این روایت با این همه شدت و حدت چه می خواهد بفرمایید؟ در ضمن این حقیر در کنار تفاسیر شما مدتی است تفاسیر آقای محمد علی انصاری را کار می کنم نظر شما در باره تفاسیر و شخصیت ایشان چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- اتفاقاً برداشت من همین است که چنین افرادی که به غیر خدا امید بسته اند ناکام می شوند. یعنی از آن بهره ای که باید نصیبشان شود محروم می مانند و از آن مهم تر نسبت به خدا محجوب می گردند و اصالت را به غیر خدا می دهند، در حالی که غیر خدا هیچ بهره و برکتی ندارد ۲- نه تنها جناب آقای دکتر محمد علی انصاری، هر عزیزی هم که به نحوی ما را با قرآن آشنا کند، برای ما ارزشمند است. موفق باشید